

Obetovanie Preblahoslavenej Panny Márie (21. novembra)

Rozjímanie na spomienku
Obetovania Preblahoslavenej
Panny Márie. Navrhované témy
sú: Mária, úplne Božia; byť
súčasťou Božej rodiny; vernosť
vo veľkých i malých veciach.

21.11.2024

V JEDNEJ STAREJ TRADÍCII sa hovorí,
že rodičia Panny Márie, svätý
Joachim a svätá Anna, Ju vzali do

chrámu v Jeruzaleme. Tam zostala istý čas v spoločnosti iných dievčat, aby sa poučila o tradíciách a zbožnosti Izraela. V Starom zákone môžeme čítať, že matka proroka Samuela, tiež menom Hana, urobila roky predtým to isté, keď obetovala svojho syna na službu Bohu v stánku, kde sa zjavovala jeho sláva (porov. 1 Sam 1, 21-28).

Po tomto čase Mária naďalej žila normálnym životom s Joachimom a Annou. Zostala pod ich starostlivosťou, keď dospela do ženského veku. Dozrievala ako jedna zo svojho ľudu, pričom v jej správaní nebolo nič výnimočné. Ako dobrá Židovka orientovala celý svoj život na Pána, o ktorom ešte nevedela, že sa má stať jeho matkou. Dnešný sviatok oslavuje práve túto príslušnosť Panny Márie k Bohu, jej úplnú oddanosť tajomstvu spásy počas celého života.

„Ako sa sväté dieťa Mária obetovalo Bohu v chráme ihneď a úplne, tak sa aj my v tento deň bez meškania a bez výhrad darujme Márii“[1], píše svätý Alfonz Liguori. Ona nám svojím vlastným životom ukazuje cestu k svojmu Synovi, aby aj ten náš mal svoj stred v ňom. „Jej ruky, jej oči, jej postoj sú živou katechézou a vždy ukazujú na základ, na stred: Ježiša“[2].

.....

JEŽIŠ hovorí k zástupom. Zrazu okolo neho prejde človek a povie mu: „Vonku stojí tvoja matka a tvoji bratia a chcú sa s tebou rozprávať“. Pán odpovedá otázkou, na ktorú sám odpovedá: „Kto je moja matka a kto sú moji bratia? (...) Lebo každý, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach, je môj brat i sestra, i matka“ (Mt 12, 46-50).

Tieto Kristove slová nás môžu prekvapiť. Možno máme dojem, že Pán bagatelizuje význam svojho vzťahu s matkou. Pri bližšom pohľade však zistíme, že Majster zdôrazňuje jej vernosť, s akou žije svoje povolanie, ktoré je zdrojom jej dôvernej blízkosti so svojím Synom. Svätý Augustín to komentuje, vkladajúc tieto slová do úst samotného Ježiša: „Moja matka, ktorú vyhlasuješ za blahoslavenú, je taká práve preto, že zachováva Božie slovo, (...) pretože bola vernou strážkyňou samotného Božieho slova, ktoré ju stvorilo a v nej sa stalo telom“[3].

Z týchto Pánových slov sa dozvedáme, že Ježišovi nasledovníci sa môžu stať súčasťou jeho vlastnej rodiny. Tí z nás, ktorí chcú zdieľať život s Kristom a plniť vôľu Boha Otca, sú viac ako spolupracovníci v projekte pre dobro spoločnosti. „Stať sa Ježišovým učeníkom“, hovorí

Katechizmus, „znamená prijať pozvanie patriť do Božej rodiny a žiť v súlade s jeho spôsobom života“[4]. Dnes, keď stojíme pred Bohom, môžeme prosiť Máriu, aby nám dala milosť byť každým dňom bližšie k jej Synovi Ježišovi.

V EVANJELIÁCH vidíme niekoľko momentov, v ktorých Mária verne reaguje na Božiu vôľu. „Áno“, ktoré vyslovila pri anjelovom zvestovaní, bolo „prvým krokom v dlhom zozname poslušností, ktoré budú sprevádzať jej cestu matky“[5]. Azda najväčší prejav tejto vernosti nachádzame, keď zostáva pri úpäť kríža vedľa svojho Ježiša a už len svojou prítomnosťou mu ponúka najväčšiu útechu. Evanjelisti nehovoria nič o jej reakcii, len zdôrazňujú, že na Golgote zostala. Panna Mária nemyslela na postoj

úteku alebo ústrania. Zistila, že najväčšie šťastie – tentoraz zmiešané s množstvom bolesti – niekedy spočíva jednoducho v tom, že „je“ so svojim Synom.

Máriin život bol poznačený aj inými momentmi každodennej vernosti, ktoré nie sú zaznamenané v evanjeliu. Je možné, že jej každodenný život bol podobný životu väčšiny žien jej doby. A práve v týchto úlohách, ktoré boli bežné pre jej ľudí, plnila aj Božiu vôľu. Posväcovala malé i veľké veci, ktoré so sebou prináša každý deň, to, čo malo na prvý pohľad malú hodnotu, ale zároveň veľkú pre nás. Do všetkého, čo robila, vedela vložiť lásku. „O láske dovedenej až do krajnosti, až do úplného zabudnutia na seba samú, spokojnú s tým, že je tam, kde ju chce mať Boh a svedomito plniacu jeho vôľu. Preto ani jej najmenšie gesto nikdy nie je

rutinné, ale vždy sa ukáže byť zmysluplné“[6].

Takto sa uskutočnilo to, čo Ježiš neskôr povedal svojim učeníkom: „Kto je verný v najmenšom, je verný aj vo veľkom“ (Lk 16, 10). Od chvíle, keď bola Mária predstavená v chráme, sa celý jej život točil okolo Boha. A vďaka tejto vernosti v malých veciach, prežívanej pod vplyvom Ducha Svätého, vedela byť Mária verná aj vo veľkých veciach.

[1] Svätý Alfonz Liguori, *Sláva Panny Márie*, časť II, rozprava III.

[2] František, *Audiencia*, 24-III-2021.

[3] Svätý Augustín, *In Ioannis Evangelium* 10,3.

[4] *Katechizmus Katolíckej Cirkvi*, bod 2233.

[5] František, *Audiencia*, 10-V-2017.

[6] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*,
bod 148.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/
obetovanie-preblahoslavennej-panny-
marie-21-novembra/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/obetovanie-preblahoslavennej-panny-marie-21-novembra/) (18.08.2025)